

BEWUST ZELFSTANDIG MAGAZINE

V O O R M E N S E N D I E
B E W U S T Z E L F S T A N D I G
(W I L L E N) W E R K E N
V A N U I T H U N H A R T

VAN DE REDACTIE

Beste lezer

Hier is het tweede nummer van dit jaar van Bewust Zelfstandig Magazine, dat beoogt je te informeren en vooral te inspireren op jouw weg van en naar bewust zelfstandig werken vanuit je hart.

Er zit aardig wat tijd tussen het eerste en tweede nummer van dit jaar. In de tussentijd waren we allen druk met andere zaken en was er even geen tijd en energie voor dit magazine. Tja, ook dat hoort bij het zelfstandig ondernemerschap; to go with the flow.

In dit nummer vind je weer een aantal mooie verhalen over en van bewust zelfstandigen. Ik wens je veel leesplezier en inspiratie.

Hartelijke groet, Lusanne Hogeweg

Reacties kun je mailen naar

info@bewustzelfstandig.nl

WAT VIND JE IN DIT NUMMER

<p>Bewust biologisch <i>Een interview met Lody Klement van modebedrijf Global Woman</i> Pagina 2</p>	<p>ZMP'er <i>Column over een leven als eenpitter, door Roel Lenoir</i> Pagina 3</p>	<p>Een sabbatical year om te schrijven <i>Inica Loe vertelt over haar levens</i> Pagina 4</p>	<p>Moeder zijn en een bedrijf leiden, kan dat? <i>Een openhartige column door Catharina Blijlevens</i> Pagina 5</p>
--	---	---	---

Bewust Zelfstandig

wil (kleine) zelfstandigen een ruimte bieden waar zij zich thuis kunnen voelen

wil stimuleren, inspireren en informeren

wil bewust maken

wil een hart onder de riem steken

wil steunen en begeleiden

www.bewustzelfstandig.nl

Schrijf mee aan Bewust Zelfstandig Magazine

Heb je een inspirerend boek gelezen waar je over wilt vertellen, suggesties voor een artikel of ervaringen en praktische tips die je met anderen wilt delen, stuur een mail naar info@bewustzelfstandig.nl.

BEWUST BIOLOGISCH

Tekst Lusanne Hogeweg

Hieronder vind je een verslag van het interview dat ik had met Lody Klement over zijn zoektocht naar doen wat bij hem past en zelfstandig ondernemerschap.

Lody Klement

Werkt sinds 1992 in de textiel/mode branche, sinds 2001 als zelfstandig ondernemer. Zijn bedrijf Global Woman maakt damesmode van gecertificeerde biologische stoffen en is gevestigd in Haarlem. Voor meer info zie www.globalwoman.nl.

Op de middelbare school wist ik niet wat ik wilde qua werk, wel wist ik dat ik zelfstandig ondernemer wilde worden. Ik ben daarom MCO gaan doen, middelbaar commercieel onderwijs, met het idee een eigen bedrijf te beginnen, ook al had ik geen idee waarin dan. Na mijn diensttijd kwam ik via via terecht in de autobranche. Ik heb toen een avondopleiding gedaan, vakbekwaamheid voor het autobedrijf, met het idee een eigen autobedrijf te beginnen. Tijdens het werk vond ik het systeem niet vrij genoeg; ik voelde me geen zelfstandig ondernemer maar meer een verlengstuk van de importeur. En dat strookte niet met wat ik voor ogen had. Toen deed zich een gelegenheid voor om als zelfstandig textielagent aan de slag te gaan. Ik ging met collecties naar winkel- en postorderbedrijven in binnen- en buitenland. Dat voelde al beter.

Toch begon ook dat te wringen; ik voelde me te afhankelijk van de fabrikant en had te weinig invloed op de bedrijfsvoering. Daarom heb ik een eigen damesmodebedrijf opgezet, Global Woman, dat was in 2001. Ik durfde nog niet helemaal zelfstandig, dacht dat ik niet alleen een bedrijf kon voeren. Dus ging ik in zaken met

een compagnon. In 2004 heb ik uiteindelijk toch besloten om alleen verder te gaan, nadat bleek dat samenwerken uit angst een ongelukkige keuze van partnerschap opleverde. Daar heb ik wel van geleerd. Je kan het het beste alleen doen. Ook al word je in het diepe geëgooid; je leert op een gegeven moment wel zwemmen. Ook tegen de stroom in, want ik ondervond allerlei obstakels.

Life is an adventure, dare it.

~ Mother Theresa

In 2004 heb ik de partner uitgekocht en Global Woman alleen voortgezet. Ik verhuisde met het bedrijf van Midden Beemster naar Haarlem. Toen kon ik met de fiets naar het werk, in plaats van in de file te staan. Dat scheelde een hoop tijd, stress en energie. Zelfstandig ondernemer zijn past wel bij me; een baan van 9 tot 5, verantwoording afleggen aan iemand met een dubbele agenda, een nummer zijn in een bedrijf, dat vind ik niks. Ik vond op een gegeven moment wel dat dingen anders moesten. Zaken doen met mensen die niet bij me passen voelde niet goed, koste wat kost meedoen aan de ratrace en elk jaar 10% meer omzet moeten draaien, dat heb ik nooit begrepen. Ik verloor mijn visie een beetje, ik wist even niet meer hoe ik verder moest. In heb andere markten onderzocht en ben uiteindelijk toch doorgeshaan in de textiel. Ondanks allerlei tegenslagen die ik had, had ik de drang om door te gaan als ondernemer.

In 2007 kreeg ik een nieuwe visie: biologische kleding! Deze visie kon alleen ontstaan doordat ik zelf bewuster ben gaan leven in die tijd. Ik had van alles meegemaakt en gezien in de modebranche en ik begon me dingen af te vragen en vraagtekens te zetten bij hoe men soms tewerk ging. De lange transporten, de belasting voor het milieu en hoe met personeel wordt omgegaan, het zette me aan het denken. Ook in mijn persoonlijke leven werd ik bewuster; ik at geen vlees meer en stopte met alcohol, ik at meer biologische groente. Ik realiseerde me, wat uit de natuur komt, is goed. Toevoegingen zijn vaak niet nodig (veredeling, pesticiden).

Ik realiseerde me toen ook, ik kan het niet alleen. Als ik iets wil bijdragen, moet ik samenwerken. Maar wel met mensen die bij me passen en die niet de hoogste winstmarge willen nastreven. Die samenwerking zag ik voor me met bijvoorbeeld leveranciers en klanten. Ik wilde een netwerk opbouwen. Naarmate ik meer overtuigd ben van mijn visie, merk ik dat ik de bijpassende mensen vanzelf aantrek. Ik heb me aangesloten bij MVO Nederland om mijn initiatief meer bekendheid te geven en een voorbeeld te zijn voor andere bedrijven.

Ik merkte dat er voor vrouwen van 35 jaar en ouder een gebrek was aan goedzittende pantalons en ik was al een tijd bezig een goede pasvorm te ontwikkelen. Ik ben daar met mijn biologische collectie op doorgegaan, door broeken met een goede pasvorm te brengen van gecertificeerde biologische stoffen. Met als doel 'normale' mode te brengen, dus niet te alternatief en ook niet te trendy. Daarnaast produceer ik ook bovenkleding, zoals jassen, blouses en t-shirts. Op verzoek maak ik ook biologische bedrijfskleding en textiel.

Nu ga ik ook wel tegen de stroom in, maar het voelt heel anders. Het voelt nu meer als een uitdaging; om een pionier te zijn, een voortrekkersrol te vervullen. Om bijvoorbeeld ook mijn 'oude' klanten mee te krijgen, dat daar ook het bewustzijn verandert en dat ook zij overstappen op biologische kleding. En ik ben blij dat ik dit als zelfstandig ondernemer mag doen, want dit had ik als werknemer in een baan nooit kunnen verwezenlijken. ♥

Wat achter ons ligt en wat voor ons ligt, zijn zaken van gering belang vergeleken bij wat in ons ligt.

~ Ralph Waldo Emerson

ZMP'ER

Tekst Roel Lenoir

Roel Lenoir

Werkt sinds januari 2005 als zelfstandig adviseur en coach, Roel Lenoir Projectrealisatie en Coaching in Den Haag. Hij ondersteunt projecten en mensen bij overheden en non-profit-organisaties door middel van economisch onderzoek, advies en coaching. Zie www.roellenoir.nl

Ik sprak laatst met een collega zelfstandige over het bestaan als ondernemer. We doen soms vergelijkbaar werk bij vergelijkbare klanten, altijd interessant om te horen welke tarieven iemand anders in rekening brengt.

Tijdens het gesprek omschreef hij zichzelf en mij een paar keer als 'eenpitters' en ik bespeurde bij mezelf een lichte afkeur en verontwaardiging over deze benaming. Het was niet de eerste keer dat me dat overkwam en ik heb het niet alleen bij 'eenpitter'. Ook de term 'ZZP'er' staat hoog op mijn irritatieranglijst. Soms heeft dat te maken met de manier waarop mensen het woord gebruiken: "Dus jij bent nu ook zo'n éénpitter"? Maar het zit natuurlijk dieper. Beide termen hebben voor mijn gevoel iets oneerbiedigs, iets kleins, iets onbetekenends. Éénpitter komt van het gastoestelletje met 1 pit, vooral populair op de camping. Wat kun je daar nu mee? Ik kan er alleen een kop oploskoffie mee zetten. Bij de ZZP'er zit het hem in het woordje 'zonder'. Ik omschrijf mezelf liever in termen van wat ik wél heb.

Ik deelde dit gevoel met mijn gesprekspartner en vertelde hem dat ik zelf de voorkeur geef aan de term 'zelfstandig ondernemer'. Dat riep bij hem weer allerlei associaties op. Hij vond ons geen ondernemers, want een ondernemer leent geld bij de bank, investeert en heeft mensen op de loonlijst staan. Allemaal dingen die

wij volgens hem niet doen. "Bovendien", zo zei hij, "ik heb mensen complete maaltijden voor 10 personen zien bereiden op een éénpitter, dus wat zeur je nou?". Terwijl ik tijdens de terugreis naar huis nog eens nadacht over dit goede gesprek, kwam ik op het etiket dat dan wel de lading dekt: de ZMP'er, Zelfstandige Met Pit. ♥

Seize this very minute; What you can do, or dream you can, begin it; Boldness has genius, power and magic in it.

~ Johann Wolfgang von Goethe

COLUMN door Inica Loe

Inica Loe heeft onlangs ontslag genomen; ze heeft genoeg geld gespaard voor een sabbatical year. Dat jaar wil ze gebruiken voor het schrijven van een boek. "Dat is mijn hartenwens en datgene waarvan ik voel dat ik het nu moet gaan doen". In deze column zal Inica vertellen over haar ervaringen.

Inica Loe

Werkte voorheen als docent Tekenen en wil te zijner tijd als zelfstandige werken. Zij heeft een jaar vrij genomen om een boek te schrijven. Ze woont in Amsterdam.

SOEPJURK

Ik sta in een pashokje van V&D en realiseer me: vluchten kan niet meer! De tijd is voorbij dat ik alles kon dragen. Op zoek naar iets leuks heb ik een aantal jurken van het rek gehaald; ze staan me niet. Stuk voor stuk soepjurkjes. Vroeger was een soepjurk een kleurloze tent, zonder model en uitstraling. De tegenwoordige soepjurk is een soepjurkje geworden: zachte, rekbare pyamastofjes die mijn bijna middelbare lichaam op de verkeerde ma-

nier accentueren. Ik breng alles terug naar het rek en besluit elders te gaan zoeken. Uiteindelijk vind ik op de markt twee kringeljurken met mooie prints die beter bij mijn leeftijd passen.

Wat heeft dit nu te maken met Bewust Zelfstandig worden? De soepjurkjes hebben mij een duidelijke boodschap gegeven: ik ben in een nieuwe levensfase beland. Dit is de werkelijkheid. Gelukkig zitten er (minstens) twee kanten aan die werkelijkheid. 'Jonge mode' staat me niet meer en dat is toch wel even slikken. De andere kant van het verhaal is dat ik nu pas in mijn leven ben aangeland bij het vervullen van mijn hartenwens: een jaar lang alleen maar schrijven! Om dat te durven en te kunnen moest ik eerst een hoop levenservaring opdoen; dat is dan weer het voordeel van 48 gevulde jaren.

Hoe is het om alleen maar bezig te zijn met schrijven? De verleiding is groot om mijn agenda te vullen met leuke dingen. Niemand die je aanspoort, je moet zelf aan je bureau gaan zitten. Schrijven is een intensieve bezigheid die ik vooralsnog geen 6 uur per dag volhoud. Alle begin is moeilijk en soms slaat de paniek toe: het is al september, de dagen gaan voorbij, vandaag niet gewerkt, hoe moet dat? Het helpt om mezelf kalmerend toe te spreken en met een nuchter oog de stand van zaken op te nemen. Schrijfervaring heb ik, dat is het punt niet. Het voor jezelf schrijven is nieuw, dus ben je bezig nieuw terrein te ontginnen. Dat kost tijd! Als je bedenkt waar ik zes maanden geleden was, is er inmiddels heel veel gebeurd. Vooral van binnen, en daar moet het toch vandaan komen. Langzamerhand neemt de paniek af. Dat de tijd voorbijgaat, heeft ook een voordeel: ik raak er steeds meer aan gewend om het schrijven als werk te zien, als dat wat ik doe. Dit is mijn werk: schrijven. Ook over soepjurkjes. ♥

You can't cross a sea by merely staring into the water.

~ Rabindranath Tagore

COLUMN door Catharina Blijlevens**ZWANGER ZIJN, MOEDER WORDEN EN EEN BEDRIJF LEIDEN, KAN DAT?**

Een rubriek over Moeder zijn, zelfstandige ondernemer zijn en hoe je er dan toch op een liefdevolle manier voor je kind kunt zijn.

Catharina Blijlevens

Heeft sinds 2004 een eigen body en mind Studio in Den Haag, Body Flex. Zij geeft ondermeer Pilates en Yoga lessen. Kijk voor meer informatie op www.bodyflex.nl. Onlangs kwam haar eerste boek uit en startte zij House of Sibylle, www.houseofsibylle.nl.

PASSIE

Het zou simpel moeten zijn, gewoon je passie volgen, gewoon jezelf kunnen zijn. Maar was mijn passie echt mijn drijfveer toen ik bijna 5 jaar geleden besloot mijn vaste baan bij de gemeente op te geven en daarvoor in de plaats een eigen bedrijf beginnen. Een studio waarin ik Yoga en Pilates lessen kon gaan geven en tussen de lessen door wat broekjes of andere kledingstukken verkopen.

Nu bijna 5 jaar verder kijk ik terug op een heel turbulente tijd. Een tijd waarin ik ben gegroeid van een ambtenaar die in de avonduren les geeft op verschillende locaties naar een zelfstandig ondernemende vrouw die intussen ook nog moeder is geworden. Er zijn momenten geweest dat ik heb gedacht: "dit wil ik niet meer." Poeh, wat was het soms zwaar, iedere keer weer vanuit het hoofd naar het hart. Lesgeven en netdoen alsof er niets met mij aan de hand was. Maar, ondertussen was er achter de schermen heel wat aan de gang. Mijn lichaam begon ook aan te geven dat het zo lang-

zamerhand wel genoeg was geweest. Gelukkig kwam die datum voor mij steeds dichterbij, de datum voor wel of niet verder gaan met mijn bedrijf. Aan het eind van dit jaar kan ik ermee stoppen. Dat kan natuurlijk op ieder moment maar in mijn gevoel moest ik het afmaken. Ik volg immers mijn passie. En bovendien nog steeds heb ik het gevoel dat ik aan mijn omgeving moet laten zien dat ik het kan. Ze vinden het wel oké, maar helemaal begrijpen doen ze me niet.

En ik begon mijzelf ook steeds minder te begrijpen. Dagelijks had ik pijn in mijn rechterheup, slapeloze nachten en nauwelijks een boterham op de plank. Het enige wat ik in mijn gevoel aan het doen was: rekeningen betalen, constant rekeningen betalen. En nog altijd dezelfde fout maken: niet luisteren! Luisteren naar mijn intuïtie en naar de coaches aan de zijlijn.

Het was al eerder tegen mij gezegd, dat ik mijn boekhouder beter kon wegdoen. Maar was het wel de boekhouder die ik moest wegdoen of was er iets anders aan de hand. Door mijn hooggevoeligheid ben ik gevoelig voor sferen en in staat gedachten van andere mensen op te vangen. Vanaf klein kind deed ik het al de zorgen van andere overnemen.

Al had ik het gevoel nu ik wat ouder was geworden redelijk mijn zaken op orde te hebben door de komst van mijn dochter waren de kaarten weer flink geschud. Niet alleen mijn dochter ook zij, mijn tante was van de partij. Mijn tante, een lieverd die altijd als eerste zich als een echte moedergans opoffert om de nieuwste aanwinsten in de familie onder haar hoede te nemen. Zo had zij ook mijn dochter onder haar hoed genomen zodat ik mijn plichten kon doen zonder dat het mij iets kostte.

Heerlijk zou je denken maar oh zo gevaarlijk. Voordat ik het wist was mijn tante gemiddeld drie keer per week bij mijn dochter en verrichtte ze voor mij wat huishoudelijke taken. Heel verleidelijk allemaal, immers ik kon meer gaan werken waardoor ik aan al mijn verplichtingen kon blijven voldoen. Maar het deed mij en

mijn dochter geen goed. Steeds vaker hoorde ik dat stemmetje, mijn geweten, "je hebt niet alleen een bedrijf, je bent ook moeder." Ondertussen werd mijn lichaam er ook niet beter op. Mijn rechterheup gaf steeds vaker signalen af dat er iets moest gebeuren. "Weet je wat je moet doen," zei een goede vriendin van mij. "Je moet eens naar die mevrouw toe gaan waar ik altijd kom. Ik weet niet wat ze doet maar als ik bij haar ben geweest dan voel ik mij een stuk beter."

Lots of people know what to do, but few people actually do what they know. Knowing is not enough! You must take action.

~ Anthony Robbins

Ik luisterde naar haar en maakte een afspraak met deze mevrouw. Van deze dame kreeg ik het advies om mijn atlas recht te laten zetten. Ergere pijn als ik had kon in mijn gevoel niet dus ik luisterde naar haar. Op één van mijn weinige vrije dagen, Koninginnedag, reisde ik af naar Putten om mijn atlas recht te laten zetten. Mijn hemel, had ik dat eerder geweten. Wat een verlichting. Mijn atlas stond behoorlijk schreef. Ik was al bij heel wat therapeuten geweest na mijn bevalling om iets aan mijn heupklacht te doen, maar dit, dit was de oplossing voor mijn probleem.

"Vanaf nu zal alles makkelijker voor je worden," zei de dame die mijn atlas corrigeerde bemoedigend tegen mij. "Wacht even een paar weken en beslis dan wat je wilt met je bedrijf. Dat moet je nu niet doen, daar ben je nu veel te onrustig voor."

Ik luisterde naar deze dame. Wachtte een paar weken. Weken waarin een hoop gebeurde.

Het was net alsof ik en mijn omgeving werden teruggezet op onze baan. Plotseling werd mijn tante heel ziek. Vreselijk zou je zeggen. Voor mij kwam het als een zegen. Hierdoor moest ik wel snel handelen.

Nee, ik deed mijn bedrijf niet weg. Ben zelf aan de zijlaan gaan zitten ben eens goed gaan kijken naar de

spiegel die ik door mijn tante kreeg voorgespiegeld. Ja, ook ik deed het net als zij altijd maar doorlopen nooit een hulpvraag durven te stellen. Immers ik had net als mijn tante mijn passie gevolgd en toegeven dat het te zwaar voor me was dat deed ik niet zomaar. Dus besloot ik wel de hulpvraag te stellen. Mijn bedrijf werd door een expert onder de loep genomen. Gelukkig kreeg ik een goed rapport van de man. Het enige wat ik volgens hem nodig had was een financiële coach. Ook naar deze man werd geluisterd, waardoor mijn boekhouder toch het veld moest ruimen.

En voor wat betreft mijn andere probleem, de opvang van mijn dochter. Ik besloot voor haar op zoek te gaan naar een kinderdagverblijf. Voordat ik het wist had ik er één voor haar gevonden waar zij één keer week verblijft. Op woensdag zijn wij tegenwoordig samen thuis en heb ik een vrije dag. Of ik er financieel op achter uit ben gegaan? Nee. Ik volgde immers mijn passie. Natuurlijk het was doodeng. Mijn dochter mocht er niet onder lijden en ik ook niet. Het midden moest terug gevonden worden. Door de rust thuis terug te brengen, kwam de rust terug in mijn bedrijf, alle zorgen vielen van mij af en voordat ik het wist besloot ik, dit is mijn passie, ik ga door. Als ik in mijn bedrijf aan het werk ben dan ben ik mezelf, dan sta ik in mijn kracht en volg ik mijn passie. ♥

**Als je je wilt afmelden voor Bewust Zelfstandig Magazine stuur dan een mailtje naar info@bewustzelfstandig.nl en vermeld 'afmelden magazine'.
Of stuur het Magazine door naar iemand voor wie het misschien wel interessant is. Heb je het Magazine doorgestuurd gekregen en wil je het voortaan zelf ontvangen, stuur dan een mailtje naar info@bewustzelfstandig.nl onder vermelding van 'aanmelden Magazine'.**